

Zitting 1999-2000

26 januari 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de verzekering van kunstwerken in de Vlaamse musea

Vraag om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over het onder één zending versturen van uitnodigingen van de door de Vlaamse overheid gesubsidieerde Anderlechtse vzw "Omgeving en Cultuur" en partijpolitieke propaganda

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over het Felix De Boeckmuseum

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Woensdag 26 januari 2000

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.05 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de verzekering van kunstwerken in de Vlaamse musea

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Dillen tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de verzekering van kunstwerken in de Vlaamse musea.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, tijdens oudejaarsnacht is in het Ashmolean Museum van de universiteit van Oxford een schilderij van de beroemde Franse schilder Cézanne op bijzonder spectaculaire wijze gestolen. Het betrof het werk 'Auvers-sur-Oise' met een waarde van 130 miljoen frank.

Deze diefstal betekende voor dat museum een enorm verlies. Tot overmaat van ramp bleek dat het schilderij niet was verzekerd tegen diefstal. Ik merk daar onmiddellijk bij op dat men het bewuste kunstwerk jammer genoeg niet terugkrijgt met een verzekeringspolis tegen diefstal. Met de uitgekeerde financiële middelen krijgt het museum in kwestie echter toch de gelegenheid om die som opnieuw in kunst te investeren.

Na de bewuste diefstal was er terecht grote verontwaardiging in Groot-Brittannië, maar dit probleem doet zich niet alleen in het buitenland voor. Ook in Vlaanderen blijken veel kunstwerken in musea

niet verzekerd tegen diefstal, maar wel meestal tegen brand- en waterschade. Volgens de heer Leon Smets, museumconsulent bij de Vlaamse overheid, is het voor veel musea onhaalbaar hun patrimonium volledig te verzekeren. Liever dan te verzekeren zou, volgens deze museumconsulent, de prioriteit gaan naar preventieve maatregelen. Daarbij merkt hij op dat men zo een kraak niet kan voorkomen, maar enkel gelegheidsdieven kan afschrikken. Dat is toch wel merkwaardig. Ik denk dat we het erover eens zijn dat gelegheidsdieven niet onmiddellijk hun oog laten vallen op belangrijke kunstwerken uit musea, omdat die niet verkoopbaar zijn op de kunstmarkt. Zo een diefstal gebeurt steeds in opdracht van een persoon.

Nochtans blijkt uit een onderzoeksrapport van de Britse Museum and Galleries Commission – een gezaghebbende instelling die de kwaliteit van de belangrijkste Britse musea bewaakt – dat er een zorgwekkende graad van onwetendheid bij musea bestaat over de basisprincipes van risicomanagement. Daardoor komt het nationaal erfgoed in gevaar. Dit geldt uiteraard ook voor Vlaanderen.

Volgens datzelfde rapport blijkt dat het argument van de onbetaalbare verzekeringspremies een verkeerd argument is. De grote internationale verzekeringsmaatschappijen bieden immers betaalbare mogelijkheden. Zo kunnen verzekeringsmaatschappijen en musea tot creatieve oplossingen komen om dit probleem te verhelpen. Wat in het buitenland kan, moet ook in Vlaanderen kunnen. Onze Vlaamse musea bezitten immers ook een enorme schat aan waardevolle, boeiende en interessante kunstwerken van de meest uiteenlopende aard.

Mijnheer de minister, daarom wil ik u volgende vragen stellen. Kunt u mij bevestigen dat de meeste kunstwerken niet zijn verzekerd tegen diefstal en/of brand- en waterschade ? Wat zijn hiervan de oorzaken ? Zijn het louter budgettaire redenen of

Dillen

zijn er andere motieven? Volgens de Britse commissie is het argument dat de premies onbetaalbaar zouden zijn, verkeerd. De verzekeringsmaatschappijen bieden wel verschillende mogelijkheden. Hebt u daar kennis van? Volgens de museumconsulent verleent de Vlaamse overheid blijkbaar voorrang aan preventie waarbij een kraak niet kan worden voorkomen, maar enkel gelegenhedsvonden worden afgeschrikt. Kunt u de nodige waarborgen geven dat deze preventie wel op een doeltreffende wijze gebeurt in de musea die onder uw bevoegdheid vallen en op welke wijze deze preventie dan gebeurt?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Dillen, uw vraag is terecht. Enkele dagen voor de bewuste kraak had ik toevallig een vergadering over deze problematiek.

Het is inderdaad juist dat de meeste kunstwerken in de musea en ook in andere publieke ruimtes zoals kerken, niet zijn verzekerd tegen diefstal en/of brand. In vele musea vertegenwoordigt de collectie een waarde die in de honderden miljoenen en zelfs tot in de vele miljarden kan lopen. Hiervoor jaarlijks een verzekeringspremie betalen overstijgt jammer genoeg de budgettaire mogelijkheden.

Sommige individuele kunstwerken kunnen wel afzonderlijk zijn verzekerd tegen diefstal en/of brand aan de geschatte waarde, als het gaat om kunstwerken die in tijdelijke of permanente bruikleen zijn toevertrouwd aan het museum. Vaak wijzen de instellingen ook dit af of aanvaarden ze dit enkel als de eigenaar zelf de verzekeringskosten draagt.

Bepaalde musea, bijvoorbeeld met een archeologische verzameling, hebben alleen enkele belangrijke stukken die de aantrekkingskracht van de collectie vormen, laten verzekeren tegen diefstal en brand. Sommige overheden zijn hun eigen verzekeraar, onder andere de federale instellingen en sommige steden. Uit steekproeven blijkt dat steden soms een collectieve verzekering eerste risico afsluiten tegen brand, diefstal en waterschade voor het geheel van de kunstwerken in stadsgebouwen. Daarbij wordt de waarde uitgedrukt in een algemeen vastgelegd bedrag dat indexeerbaar is, ongeacht de gigantische waarde die het patrimonium vertegenwoordigt.

Naast de enorme budgettaire weerslag liggen er andere overwegingen aan de grondslag van de beslissing om niet te verzekeren. Zo gaat het in de musea inderdaad dikwijls om kostbare, unieke en dus onvervangbare stukken. Verlies door brand of diefstal is altijd een verarming van de collectie die moeilijk door een geldelijke return kan worden gecompenseerd. De meeste musea investeren zwaar in preventie, zowel tegen brand, diefstal als vandalisme. Dit wordt over het algemeen veel nuttiger en doeltreffender geacht.

De uitspraak alsof die preventie alleen zou zijn gericht tegen gelegenhedsvonden stemt niet overeen met mijn informatie. Zo een uitspraak verbaast me dan ook van een deskundige op het terrein. Men kan zich uiteraard niet volledig tegen kraken wapenen, omdat een aantal kraken alle verbeelding tarten, maar stellen dat het louter gaat om preventie tegen gelegenhedsvonden, klopt niet. Er wordt veel meer geïnvesteerd om op een doeltreffende manier diefstal, brand en vandalisme tegen te gaan.

De premies van de verzekeringsmaatschappijen kunnen enorm verschillen naargelang de veiligheidssystemen in de musea, het bewakingspersoneel en hun opleidingsniveau. Deze elementen moeten uiteraard mee worden verrekend. Het budget van vele musea is ontoereikend om veiligheidsmaatregelen te bekostigen die de verzekeringspremies betaalbaar zouden kunnen maken.

De Vlaamse Gemeenschap biedt ondersteuning door toelagen aan erkende musea, en door aan alle musea gratis de Museum Standaard Audit Veiligheidszorg – Musave – aan te bieden. Museva maakt een grondig onderzoek mogelijk van de veiligheidssituatie binnen de eigen instelling, op basis van een geautomatiseerde bevraging. Daarnaast worden de faciliteiten uit de Monumentenzorg, met name de centrale meldingskamers, elektrische alarmcentrale, en gratis permanente monitoring van het beveiligingssysteem, ook bij de musea in Vlaanderen gepromoot.

Uw derde vraag heeft betrekking op het KMSKA. Een veiligheidssysteem is uitgewerkt door een externe firma, met camera's en infrarood detectoren. Ook aan de buitenkant van het gebouw zijn camera's aangebracht. Een aantal topwerken zijn bovendien bijkomend beveiligd. Er werden een veiligheidsschef en een ingenieur aangesteld, die de veiligheidssystemen volgen en verbeteren. Er is daarboven 24 uur op 24 bewaking aanwezig door bevoegd personeel dat steeds verder wordt bijgeschoold.

Anciaux

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft een verzekering tegen brand en waterschade voor al haar gebouwen. Daar valt ook het museum onder. Het KMSKA heeft zelf een bijkomende verzekering afgesloten voor de gehele kunstcollectie, waarin brand, diefstal, vandalisme, manipulatie en ongevallen bij restauratie zijn opgenomen. Alle werken die in bruikleen worden gegeven, of die naar aanleiding van een tentoonstelling in het KMSKA binnenkomen, worden steeds volledig verzekerd.

Mevrouw Dillen, ik moet toegeven dat dit slechts een voorlopig antwoord is. Er is verder onderzoek en, waar nodig, ook verdere actie vereist. Het zal echter steeds een afweging zijn. De budgettaire beperkingen zullen altijd meebrengen dat we nooit een totale beveiliging en verzekering zullen bereiken. Er zal dus altijd een risico blijven bestaan.

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord, maar wil ook graag nog twee opmerkingen maken. Ik ben verheugd te vernemen dat de preventie zich niet beperkt tot gelegenhediefstallen. We zijn er beiden van overtuigd dat dit weinig doeltreffend zou zijn, omwille van de reeds genoemde redenen.

Ik heb de gewoonte bronnen letterlijk te citeren ; dat lijkt me het eerlijkst. Het citaat dat ik gebruikte, komt letterlijk uit verklaringen die de heer Smets op 12 januari heeft afgelegd aan De Morgen. Ik ben echter blij te vernemen dat het om verkeerde informatie gaat, en dat de preventie verder reikt dan kruimeldiefstal.

U zegt tevens dat dit slechts een tijdelijk antwoord is en dat u er verder aan zult werken. Ik kan u nog een tip meegeven. Het zou nuttig zijn het onderzoeksrapport op te vragen van de British Museum and Galleries Commission, het meest gezaghebbende instituut op dit vlak. Misschien beschikt u al over dit rapport, maar u hebt dat dan niet vermeld. In dat rapport wordt gesteld dat er mogelijkheden zijn om de verzekeringen op financieel aanvaardbare wijze veel verder uit te bouwen. Dit zou in Amerika al worden toegepast. Men moet daarvoor echter bereid zijn onderhandelingen te voeren met een aantal grote internationale verzekeringsmaatschappijen. In het rapport zouden ook gedetailleerde oplossingen beschreven staan. Misschien kan het rapport later eens in deze commissie worden bekeken.

De voorzitter : We zullen het genoemde rapport opvragen.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over het onder één zending versturen van uitnodigingen van de door de Vlaamse overheid gesubsidieerde Anderlechtse VZW Omgeving en Cultuur en partijpolitieke propaganda

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Lootens-Stael tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over het onder één zending versturen van uitnodigingen van de door de Vlaamse overheid gesubsidieerde Anderlechtse VZW Omgeving en Cultuur en partijpolitieke propaganda.

De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in december werd door de VZW Omgeving en Cultuur, gevestigd in de René Berrewaertsstraat 4 te Anderlecht, op ruime schaal een uitnodiging verstuurd voor een kerstconcert op 17 december. Deze VZW wordt door de Vlaamse overheid gesubsidieerd, maar ik weet niet voor welk bedrag. Tevens wordt de VZW gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor enkele honderdduizenden franken per jaar. Die commissie is echter nogal karig met informatie hierover. Ik zal ook daar een vraag stellen.

Ik heb de bewuste uitnodiging meegebracht. Er zit een folder bij van Anderlecht 2001, waarop een mooie foto prijkt van een collega-volksvertegenwoordiger, die hier niet aanwezig is. Het gaat over het tweeëntwintigste Bruegelfeest, georganiseerd door deze volksvertegenwoordiger, tevens gemeenteraadslid, en het CVP-bestuur van Anderlecht. Er zit een foto bij van het hele bestuur. Daartussen zit een uitnodiging van Omgeving en Cultuur VZW, voor het kerstconcert op 17 december.

Ik vind dit een merkwaardige gang van zaken, en vraag me af wie dit bekostigt : is het de belastingbetaler, via de subsidies van Omgeving en

Lootens-Stael

Cultuur ? Betaalt de belastingbetaler op deze manier partijpolitieke propaganda via parallelle partijfinanciering ?

Vorig jaar in maart organiseerde dezelfde VZW een activiteit, waarop hetzelfde parlementslid uitgebreid in het zonnetje werd gezet. Ook daar vermoed ik een vermenging van belangen. Uit de uitnodiging blijkt dat de volksvertegenwoordiger gastheer is op de activiteit van een VZW die door de belastingbetaler wordt gesubsidieerd, via de Vlaamse overheid.

Een andere activiteit, die van iets vroeger dateert, illustreert dat het de gewoonte is van deze VZW om de belangen door elkaar te laten lopen. Ik was aanwezig op deze activiteit in Neerpede-Anderlecht, waar een tentoonstelling werd georganiseerd over Neerpede vroeger. Dat lijkt me een correcte en lovenswaardige culturele activiteit, waarbij een fotoreportage werd gebracht van het dorp zoals het er vroeger uitzag. Het betrokken parlementslid besteedde echter plots de tribune om een uitvoerig discours te houden met betrekking tot plannen inzake ruimtelijke ordening in Neerpede. Ook hier werden dus de belangen, interesses en doelstellingen van de VZW overschreden.

Als ik dan deze familiefoto opnieuw onder ogen neem en die naast de statuten leg van de VZW Omgeving en Cultuur, dan moet ik vaststellen dat er merkwaardige gelijkenissen zijn tussen de CVP-afdeling van Anderlecht en de VZW zelf. Dit blijkt trouwens niet alleen uit deze familiefoto, maar ook uit de activiteiten die zij gezamenlijk ontplooiën.

De eerste vraag die ik wens te stellen, is of het de heer Walter Vandenbossche dan wel de VZW Omgeving en Cultuur is die deze verzending heeft bekostigd. Is hier met andere woorden sprake van parallelle partijfinanciering ? Of nog anders uitgedrukt : gebruikt men de middelen van belastingbetalers via subsidies aan mantelorganisaties en VZW's voor het bekostigen van de middelen die in de plaatselijke partijpolitieke strijd worden ingezet ? Dat kan toch niet de bedoeling zijn, vermits die VZW's culturele doelstellingen hebben.

Kan de minister mij in dit dossier enige verduidelijking verschaffen ? Welke maatregelen heeft de minister ten aanzien van deze VZW genomen ? Is hij van plan de subsidiekraan te verminderen of dicht te draaien en de verkeerdelijk aangewende subsidie terug te vorderen ? Of zal hij zich beperken tot

een vingerwijzing om duidelijk te stellen dat dergelijke praktijken niet door de beugel kunnen ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Lootens-Stael, de activiteiten waar u naar verwijst, met name het kerstconcert dat op 17 december 1999 in Anderlecht plaatsvond en de informatieavond over Europa die in maart 1999 in Brussel werd georganiseerd, werden op geen enkele wijze door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd. Bijgevolg zijn de door u aangehaalde beweringen in het kader van dit dossier zeker niet relevant.

De organisatie van een gelijkaardig kerstconcert maakte wel het voorwerp uit van een subsidiedossier in 1998. Mijn administratie heeft me bevestigd dat er zich toen bij de behandeling van dat subsidiedossier geen enkele onregelmatigheid heeft voorgedaan.

Indien de door u vastgestelde praktijk, namelijk het onder één zending versturen van uitnodigingen voor een gesubsidieerde culturele activiteit en voor een partijpolitiek initiatief, zou hebben bestaan, dan is die inderdaad laakbaar. Op grond van de informatie die u mij hebt verstrekt en van de informatie die ik zelf heb opgevraagd, kan ik u nogmaals bevestigen dat geen enkele subsidie aan die twee door u aangehaalde activiteiten is toegekend. Bovendien is er geen enkele aanwijzing waaruit men zou kunnen afleiden dat de subsidie die voor het kerstconcert van 1998 werd verleend, onregelmatig werd gebruikt.

Ik denk dat dit antwoord voldoende duidelijk is.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de minister, ik had u nog een bijkomende vraag willen stellen.

Ik weet namelijk dat er wel degelijk een subsidiëring vanuit de VGC is. De VZW Omgeving en Cultuur kan daarbij niet alleen rekenen op een projectsubsidie, maar ook op een reguliere subsidie. Dat antwoordde de heer Chabert mij vorig jaar op een schriftelijke vraag. Kunt u mij zeggen of er ook door de Vlaamse Gemeenschap een vorm van reguliere subsidie aan deze VZW wordt toegekend ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : De VZW Cultuur en Omgeving krijgt vanwege de Vlaamse Gemeenschap geen structurele subsidie. Zij kan enkel een aanvraag indienen voor projectsubsidies, zoals dat in 1998 het geval was.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over het Felix De Boeckmuseum

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over het Felix De Boeckmuseum.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik kom opnieuw terug op de problematiek van het Felix De Boeckmuseum. Dit wordt blijkaar een never ending story.

Tijdens een vorige interpellatie heb ik naar de strategie geïnformeerd. De minister heeft toen geantwoord dat hij juridisch zou onderzoeken wat de mogelijkheden waren. Ondertussen verergert de zaak. Het gemeentebestuur van Drogenbos neemt steeds meer een houding aan die het Vlaams karakter van het museum totaal tenietdoet. We zitten in de situatie waarbij een van de geestelijke vaders van de culturele Vlaamse identiteit in de Rand door het lokale bestuur formeel wordt verkracht.

– *Mevrouw Mieke Van Hecke treedt als voorzitter op.*

De verantwoordelijke van de VZW Vriendenkring van Felix De Boeck heeft me opnieuw op de hoogte gebracht. Ik heb bewijsstukken waaruit blijkt dat het museum wordt gedwongen alle affiches tweetaalig te maken. Er moeten bovendien 3000 Franstalige folders en 2000 Franstalige uitnodigingen worden gemaakt. De conservator wordt gedwongen de Franstalige uitnodigingen te verzenden. Verder wordt bij elke activiteit door de balieverantwoordelijke – een bediende van niveau 3 – gecontroleerd of de conservator ook de Franstalige pers uit-

nodigt. Verder moeten vernissages verplicht een toespraak in het Frans hebben. Het gemeentebestuur van Drogenbos probeert het Felix De Boeckmuseum te gebruiken om Franstaligen aan te trekken naar de Vlaamse Rand.

Het Felix De Boeckmuseum is in het verleden een mijlpaal geweest. Ik herinner me nog de tijd, mijnheer de minister, dat we samen naar Overijse gingen en er toespraken hielden. Ik heb op zeker ogenblik opgeroepen tot een mars op Brussel. Waar is die tijd ? Heeft de Vlaamse leeuw nog tanden, hebt u nog klauwen ? Laat u dit gebeuren ? Dit museum is een verankeringspunt van de francophonie aan het worden.

Ik heb hier een bericht bij van de baliebediende aan de conservator om op donderdag, vrijdag en zondag het museum te sluiten omdat Vlaamse verenigingen dan het museum bezoeken. De conservator kan niet optreden omdat hij zelf geen sleutel heeft. Kan dit blijven duren ? Ik ben iemand met een grote geest van verdraagzaamheid en samenhorigheid, maar dit loopt de spuigaten uit. Hier worden Vlamingen gepest met geld van de Vlaamse Gemeenschap.

Mijnheer de minister, het wordt de hoogste tijd dat u kordaat optreedt. Indien de Vlaamse regering haar verantwoordelijkheid niet opneemt, zullen we de Vlaamse strijdverenigingen mobiliseren, want dit gaat een brug te ver. Er resten ons nog zeven maanden voor de gemeenteraadsverkiezingen, maar ondertussen worden de Vlamingen in Drogenbos vernederd. Dit kan niet langer !

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Vandenbossche, dit is een belangrijke vraag, en ik deel heel wat van uw bezorgdheden. Anderzijds moeten we ook rekening houden met het dossier op zich. De problematiek van het Felix De Boeckmuseum is een complex gegeven. Dat bleek al uit uw eerdere vraag hierover, en mijn antwoord daarop, in deze commissie van oktober 1999.

In dit dossier spelen meerdere akten en overeenkomsten tussen de betrokkenen mee, gekoppeld aan voorwaarden. Het is een juridisch ingewikkeld dossier. We hebben momenteel de bestaande documenten geïnventariseerd en gebundeld. In oktober heb ik u meegedeeld dat de administratie hierover quasi geen enkel stuk in haar bezit had.

Anciaux

Recent werd op mijn kabinet een gesprek gevoerd met de leden van de VZW Vrienden van het Felix De Boeckmuseum. Een gesprek met de burgemeester en de schepen van Cultuur van Drogenbos zal volgen in de komende dagen, of maximaal over enkele weken. Daarnaast lijkt het me noodzakelijk het dossier, met name de verschillende overeenkomsten en het hierin gehanteerde begrippenkader, juridisch verder te laten doorlichten. Daarover zijn reeds gesprekken gevoerd, onder andere met professor Dillemans.

Mijnheer Vandenbossche, het voorstel dat u in oktober deed om de overeenkomst met het gemeentebestuur te verbreken, werd juridisch onderzocht in opdracht van mijn voorganger, de heer Martens. In het advies wordt gesteld dat, gezien eventuele lange gerechtelijke procedures en de mogelijke weerslag van een ontbinding op de schenking zelf, een oplossing in der minne absolute voorkeur geniet. We mogen niet het risico lopen om door stoere actie een tegengesteld resultaat te bekomen.

Recent werden twee bemiddelingspogingen ondernomen. In de daarbij geformuleerde voorstellen wordt ervan uitgegaan dat een oplossing vervat zit in het installeren van een nieuwe partner, met name een samenwerkingsverband waarin de gemeente, de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap samen optreden, en in het actualiseren van de afspraken. Deze voorstellen schieten echter tekort omdat de betrokkenen er zich de facto niet voor engageren. De partijen hebben zich ingegraven in diepe stellingen. Ook uw uiteenzetting getuigt daarvan.

Ik betuig graag mijn grote waardering voor de bezorgdheid waarmee u het dossier volgt. Uw bemerkingen zullen zeker worden meegenomen in het zoeken naar een structurele oplossing. Het is echter niet mijn bedoeling het museum in zijn geheel door de Vlaamse Gemeenschap te laten overnemen. Dat kan vandaag ook niet, noch juridisch noch decretaal. Met juridisch bedoel ik de aard van het dossier zelf. Iedereen hier weet dat het met het huidige museumdecreet niet kan. Het zou in het kader van het museumbeleid ook geen goede oplossing zijn.

Ik zal in dit dossier, waarmee ik sinds zes maanden word geconfronteerd maar waaromtrent al veel langer een conflict bestaat, mijn verantwoordelijk-

heid ten volle opnemen om op een creatieve, maar ook wettelijk en juridisch correcte wijze een oplossing te vinden. Ik herhaal echter dat daar tijd voor nodig is, gelet op de ingewikkeldheid en op het feit dat ik geen juridische fouten wens te begaan waardoor het dossier in ons gezicht zou kunnen ontploffen.

Dit vereist in eerste instantie een grondig onderhoud met de gemeente. Dat is de volgende stap die ik zal zetten. Het zal van de houding van de gemeente en van het resultaat van dit gesprek afhangen in welke richting de structurele oplossing zal liggen, die hoe dan ook zal worden gevonden. U zult oordelen dat dit tijdverlies is, en dat de houding van de gemeente zich al duidelijk genoeg manifesteert. Als minister moet ik echter vertrekken van een neutrale houding en de problematiek met de gemeente bespreken.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de minister, ik zal niet nalaten u de stukken te overhandigen die betrekking hebben op het gebruik van de Franse taal in het Felix De Boeckmuseum.

Ik kan mij voor een deel aansluiten bij uw antwoord, in die zin dat een oplossing in der minne de kortste pijn met zich zal meebrengen. Toch wens ik uw aandacht te vestigen op het feit dat de cultuur- en strijdverenigingen van de Vlaamse Rand bijzonder ongerust worden in dit dossier. Daarom kan ik u nu reeds zeggen dat manifestaties die u wel herkent en waaraan ook wij in vroegere tijden hebben deelgenomen, niet lang op zich zullen laten wachten. Deze verenigingen zullen het u niet gemakkelijk maken indien u niet blijk geeft van kordaatheid om het Felix De Boeckmuseum zijn eigen culturele identiteit terug te geven. Ik verwacht van u dan ook een snelle oplossing, waarbij u een eind maakt aan deze pijnlijke zaak.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.57 uur.*
